

הצור שכותבים צ'יו

אותר לכתוב צ' צורות של בהמות וחיות שאינן אותר באכילה , אפילו אנבילות אטריפות שלהם.
הצור אורכה אסני שכבות :- הצ'יונה נקראת קולף וכותבים ס'ית תפ'יון אמ'לות צ' צ'דה הפנימי ,
להתחתונה נקראת **דוכסווס** וכותבים אמ'לות בלבד צ' צ'דה החיצוני.
הצור בשמותו נקרא **ג'ול** וכותבים ס'ית אמ'לות (אך לא תפ'יון) צ' צ'דו החיצוני.

הציבור תהליך

ההנחה בתוך הסיד נקראת צ'יבד.
הצור צ'ריק להישאר בתוך הסיד לפחות ארבעה ימים , ולפי המ'יב צ'ריק גס ש'פלו כל השצרות ממנו.
הנחה זו צ'ריכה להצעות לשמה צ' צ'י יהודי , אך שאר המ'אכות יכולות להיצעות צ' צ'י ג'וי.
מכל מקום , צ'די שיהודי לפחות יסייע בשאר המ'אכות כדי לחוש לרמביס שאמר שאף מ'אכות אלו יש לצעות
צ' צ'י יהודי בלבד.
יש לציין כי אף שאנו נהגים לצבד בסיד כשיטת ר'ית - לרמביס הקולף לא נחשב מצבד אכ'יכ צ'בד בצפ'ים ונתרכך בהתאם

ציבור לשמה

צ'ריק לצבד את הצורות לש המצוה המיוצרת בלבד , אך יש
המתיריס לצבד לש קדושת ס'ית ולהתנות שיכלו לשנות לתפ'יון
או אמ'לה או דבר ח'ול , ויש להס צ' מה שיסמוכו.

אנא , רבוננו-של-עולם , זכני לתקן את מידותי המגושמות , ועביות שכלי ולבי - על ידי הפיכת גשמייות עולם הזה ומעשה אנוש ותחבולותיו , למרכבה
להתגלות שכינתך הקדושה , והשראתה על עולם הזה הגשמי והחשוך , עד שיאיר עולמך כחשיכה כאורה.
תן לי את הכח להפוך עורות אלו של בהמה גסה - לכח עצום והתלהבות גדולה בעבודתך , כמו שכתוב "רב תבואות בכח שור".
עזור לי תמיד למצוא קלף מעולה ומובהר לכתיבה - קלף רך ועדין ההופך את הכתיבה לשמחה ותענוג. עזור לי לעדן את קשיות ועביות לבי , ועל ידי זה
אנצל מקלף קשה ומגושם , ותחת זה אזכה לרוץ במצותיך תמיד , ולעשות רצונך בשמחה ובזריזות נפלא , כל ימי חיי.

חק תוכות

כל את צריכה להצטרף על ידי כתיבה ולא על ידי מחיקה. דהיינו שאי אפשר ליצור או להכסיר את על ידי מחיקת חלק המפריע

בחוק מהאות

אם נשתנה חלק מהאות קודם שגמרה - לפאייג אחר לחוק את אותו חלק ולגמור האות בכשרות, אך לרדייק אפילו אם חלק מהאות נצפה בחק תוכות צריק לחוק את כל האות.

הפרדת נגיצות

בהפרדת נגיצות יש לשיק לב קודם אם נשתנה צורת האותיות

כשיש שינוי צורה

יש לחוק את האותיות שנשתנו (רדייק)
למקליס - מספיק לבטל את האות מצורתה

אם נצא יליד האליף בגופה - יחוק כל מה שנכתב בפסול
דהיינו אחר הנגיצה.
(המייב נשאר בצי"ע אם צריק לחוק את כל הגוף).

בה"א וקוי"ף שנגזו חוקיהן - יש לחוק את הרגל ולכתבה אחד
(בה"א את כל הרגל וקוי"ף מספיק לבטלה מצורתה)

כשאין שינוי צורה

לפי השיע אחר להפריד הנגיצות, ואפילו באותיות השם.
(אם לפי המייב אחר להפריד נגיצה בשם רק אם נצפה בעת הכתיבה)

לפי קסהיס ובהי"ל - צריק לחוק כל מה שנכתב האות אחר הנגיצה,
מלבד בתוי"ס אם המשיק האלה - אחר בדיעבד להפריד הנגיצה.

א' בתוחה נוסתאה

למקליס (פאייג אחרונים) - מספיק לחוק את כל הא"ל.

לואחאריס (רדייק וסיצתו) - צריק לחוק את כל האות.

יש להבדיל בין מקרה זה לבין כ' שנגצה בו', שבהן צריק לחוק את שתי
האותיות מציקר דצין אפילו למקליס.

(אלא למקליס מספיק לבטל את צורת שתי האותיות)

רבנו-של-עולם, אתה ציויתנו בתורתך הקדושה להשרות שכינתך על עמך ישראל על ידי קיום מצות ספרי-תורה, תפילין ומזוזות, על ידי כתיבת שמך הגדול והנורא, אש שחורה על אש לבנה, ולא על ידי חקיקה בגוף האות חס ושלום. שמרני נא שלא אכשל בעשיית שום אות או חלק ממנה על ידי חקיקה חס ושלום, ואכתוב את אותיות תורתך הקדושה בשלימות הכי גדולה, ובאופן מסודר, נקי וישר, על הצד הטוב ביותר. אנא ה', מלא רחמים, שימור את ידי בעת הכתיבה מכל סוג של נגיעה בין האותיות או התגים, בין בעת הכתיבה ובין שלא בעת הכתיבה, הן מנגיעות שיש בהם שינוי צורת האות, הן מנגיעות שאין בהם שינוי צורת האות, ושלא אצטרך לבא כלל לידי שום קולא - אלא תהיה כתיבתי שלימה ומהודרת לכתחילה, למהדרין מן המהדרין.

כתיבה כסדרן

אק החסיר את

אי אפשר להשאיר אלא אק כן יחמק צד ומקום הטעות
ואחייב יעלים –
לפי הפסוק מספיק לבטל את כל האותיות מצורתן (שלא יהיו
ניכרות, ולא כחו הטאצים וחלשים שמספיק לפסול את
האותיות בלבד)
ולפי שו"ת אבני-נער צריך לחזק הכל לגמרי.

חסרון בצורת האות

אק תינוק מכיר את האות ואין לה חסרון אבר (כגון ראש וא"ו
וכדומה שחסר צורתה מדינא אצ"כ שמכירה) - אחר לתקנה
בתו"מ, אק נשתנתה צורתה מדינא אצ"כ קריאת התינוק -
יש התיקנה מלשון אק כסדרן.

חסרון בשמות האות (נקב, אחיקה, נקוף)

מ"ס אסמ"ק

כיון שבאותות אצלו בנס,
וממ"ש בגמ' י"א יצאה סתמות
פתוחות" - א"א לתקן בתו"מ
(ויש מקל"ס)

אות "אורכת"

כגון מ' צ' - המתחלקים לפי אותיות

אק ההפסק ניכר למרחוק א"א לתקן בתו"מ.
אק ההפסק ניכר להדיא (באבט ראשון) אסור לתקן בתו"מ
אבל הדעות, אק אינו ניכר להדיא - לפי מ"ב אחר לתקן
ולפ"מ אסור.

אות "רגילה"

כגון ב' א' ת' וכו' וכו'

אק ההפסק ניכר למרחוק א"א לתקן בתו"מ.
אק ההפסק אינו ניכר להדיא (באבט ראשון)
אחר לתקן בתו"מ אכל הדעות, אק ניכר
להדיא - לפי מ"ב אחר לתקן ולפ"מ אסור.

אות "פשוטה"

כגון ק' ו' ז' וכו' וכו'

אק תינוק מצרף וקוראה לאות- אחר
לחבר בתו"מ, א"א"כ ההפסק ניכר
למרחוק.

רבנו-של-עולם, ברחמיך הרבים והגדולים, החם עלי ותזכני ליישב ולסדרך את דעתי היטב, למען אזכה על ידי זה להמשיך עלי כח המסדרך והמיישב את המוחין דקדושה,
ואוכל לעלות מדרגא לדרגא כסדר הנכון, על ידי לימוד תורתך כסדר ועשיית מצוותיך הקדושים בשמחה, תמיד כל ימי חיי.
אנא ה', שמור אותי שלא אשלה ידי לכתוב שום אות, קודם שאשלים את האות הקודמת - בתכלית השלימות וההידור. אל תתן לי ליפול לפחד מוטעה אשר יגרום לי לכתוב,
בחיפזון. אלא אחזק את אמונתי ובטחוני בך, ואזכור תמיד כי מזונותי ניתנים לי רק מידך המלאה והפתוחה תמיד, ולא אחפז לכתוב מהר מדי, על השבון הכשרות וההידור של
ספרי-תורה, תפילין ומזוזות של עמך ישראל הצדיקים, הרוצים בפנימיות לבבם לעבוד אותך באמת, ולקיים מצוותיך בהידור.

כתיבה לשמה

אק שכח אומר שכתב לשמה

אק רק חשב בלבו – אקסת כשר בדיצהד , אלקווי אמיב פסול אפילו בדיצהד.
אק אק חשב כאל – צריק אמוחק כל מה שכתב.

אכתחילה

צריק לאמר בפיו "הריני כותב לשם אלקה לתפילין וכו"
אוספיק אכל הספרא פרשה אלקה , אק אכתחילה יש אחר וקדש בכל פאק אסיח דצתו ,
אבדיצהד אק פסל כל אצו קידש בפיו בתחילה.

שאלות:

- 1) אכתחילה יכתוב מתוך הכתב
- 2) אכתחילה יבטא כל תיבה בפיו

אנא ה', ברחמיך העצומים ובחמלתך הגדולה – עזרני לזכור תמיד לכוון את כל מעשי , שיהיו לשם שמים , כדי לקדש את שמך בכל העולם כולו תמיד.
וכיון שדברים שבלב אינם דברים , אנא שמור עלי לבל אשכח לומר תמיד לפני הכתיבה , בפה מלא דווקא , "הריני כותב לשם קדושת מזוזה" , "הריני כותב לשם קדושת תפילין" ,
"הריני כותב לשם קדושת ספר-תורה" , ולא במחשבה בלבד , שאינה מועילה אפילו בדיעבד . שמור עלי , לבל אסיח דעתי בעת הכתיבה להבלי העולם הזה , המלא שקרים
ובלבולים בלי קץ , אשר כולם רק להעמידני בנסיון אם אשאר דבוק בך ובקדושתך תמיד . ואם חס ושלום אכשל , ואסיח דעתי בעת הכתיבה – עזור לי לחזור , היש קל מהרה ,
לכוונה הקדושה ולמלאכת הקודש – על ידי אמירה בפה מלא , ובקדושת הבל פי , הנמשכת על האותיות , – להמשיך קדושתך לעולם , על ידי כתיבת אותיות תורתך הקדושה.

הלכות שונות

הדיו והקולאוס

הדיו חייב להיות שחור, מתקיים, צלוי משני חומרים לפחות ולפי הרא"ש גם להיות מבושל.
יש דעה לעשות את הדיו לשמה, אך להלכה אין צ"ל לשמה.
אם נשתנה צבצו אחת יושן – למ"ב פסול ולחתי"ס כשר.
הקולאוס יכול להיות מכל חומר שהוא.
"א עאין לעלותו מצו"ל טמא, ו"א עקנה יותר מהודר מנצנה.

שרטוט

בסיית ומלוגה חייבים שרטוט לשמה.
בתפילין אי"צ שרטוט בשורות, אך לפי הרא"א צריך למצוא למטה והצדדים.
אם מחק במלוגה וסית – צריך לעשות שרטוט חדש במקום המחיקה.
אין פס מניצה לעשות שרטוט מתחת לאותיות כדי ליישר הכתב, והמפקקים בכך אינם אלא טאצ'ים.

הלכות הסופר

הסופר חייב להיות מאלו ירא-ש"מ"ק.
אישה, מין, ג'י, חרש, שטטה וקטן – פסול'ים
לכתיבה משום עאין והם שייכות למצות אלו.

כתיבה בימין

ימני חייב לכתוב בימין *למאל'י במאל'י*,
אל' עינה פסול
(יש מקו"ם בשעת הדחק)

אנא ה', מלא רחמים, זכה את כל הקונים ממני ספרי-תורה, תפילין ומזוזות, לקנות אך ורק מסופר ירא-שמים גדול, המדקדק במצוותיך מתוך שימחה, והנאמן בתכלית הנאמנות. רבונגו-של-עולם, גילית לנו על ידי חז"ל הקדושים, שמי שיישנו בקשירה ישנו בכתיבה, ולהיפך ח"ו. ברור לי אשר ככל שאהיה שייך יותר למצוות קשירה – שהיא ההתקשרות אליך בכלל, ומצוות תפילין בפרט, אהיה שייך יותר למצוות הכתיבה וההצלחה בה. עזור לי להוציא מן הכח אל הפועל, את רצוני הפנימי להדר במצוות תפילין, ולהיות בקי היטב בהלכות ולחזור עליהם תמיד, לכתוב בהידור ויופי רב, מתוך כוונה זכה וטהורה, ולזכות לשכר המופלא המובטח לכל מי שכותב ספרי-תורה, תפילין ומזוזות יפים וכשרים כפי יכולתו – ואזכה להיות ממזכי הרבים המזהירים ככוכבים.

כתיבה תמה

ארלוויק בכתיבת סתיק

מצל לכתב - כדי לכתוב למייד
מתחת לכתב - כדי לכתוב כיוף סופית
בסוף הכתב משאל - כדי הקפת גוף
מימין לכתב - מספיק קוף כדי להקיף את הפרשה כשהיא מגולגלת
בין האותיות - לפחות של יצאו ולכל היותר כצובי קולאוס
בין מילים - לפחות צובי קולאוס אך לא בכדי לכתוב 3 יודיים

קושיית הבית-אול לפני התירוצים

הגמ' מצין שהכשירו את שנסקה צ"י נקב וצדיין תינוק מכירה.
הבי מקשה: כיצד אפשר להכשיר את שאיננה מוקפת גוף?
תירוצי א': רק נציגת 2 אותיות פוסלת משק היקף גוף, ואילו את שנקב בצידה כשירה (א פוסקים כק)
תירוצי ב': רק נקב שהיה בשעת כתיבה פוסל והנקב שבגמרא מזכיר שנצפה לאחר כתיבה.

מוקף גוף

בצד האות - נקב פוסל אך היה בשעת הכתיבה ונציגה פוסלת גם אם היתה לאחר הכתיבה.
בתוך אות שיש לה ג' צדיים - הפוסקים מכשירים, אלא לפי הירושלמי פסול אם היה בשעת הכתיבה.
בתוך צובי האות - קסת הסופר מכשיר, ומ"ב פוסל אם היה בשעת הכתיבה אלא היה "בתוך שיצור האות" - אפילו נצפה לאחר הכתיבה.

עלאת תינוק

ככל מקרה של ספק אם האות ארוכה כשיצור אלא ארוכה מדי וכיו"ב אלא
יש לנו ספק אם צורתה נשתנתה - אלא אם תינוק הבקי בצורת האותיות
אך אין מבין הצנין.
מקרה שאנו רואים שאין האות כתיקונה לא מוציאה קריאת התינוק
להכשירה, אך מוציא כדי לתקנה בתו"מ

אבי שבשמים, אתה צויתנו בתורתך הקדושה לכתוב כתיבה תמה, אותיות שלמות, תמימות וברורות. ברחמיך העצומים ובחמלתך הגדולה אשר אין לה תכלית, עשיתני צינור להשפעת טובך לעולם, על ידי כתיבת אותיות תורתך הקדושה, שהיא מקור לחיות העולם, עד שאזכה, ברחמיך העצומים - לגדל ולנשא, לרומם ולפאר את כבודך הגדול בעולם. הצילני נא, בחסדך הגדול, מכל מיני הקירות וקושיות, מכל מיני בלבולים ופולולים של שקר - המונעים ממני לכתוב כתיבה תמה וישרה באמת כרצונך הטוב. החזק את ידי בעת הכתיבה, וכוון אותה לכתוב אותיות יפות וברורות, שהורות בתכלית השחרות וישרות בתכלית הישרות. הן ביושר גגות האותיות ומושביהם, והן ביושר פני האותיות וקווי ההתחלה של כל אות, שלא יהיה בהם שום עקמימות וערמומיות הנובעות מפגם האמונה - חסרון האמונה בך וחסרון האמונה בעצמי. ונזכה כולנו, עמך ישראל, לעבודך באמת בתמימות גדולה כל ימי חיננו לעולם, בלי שום חכמות והקירות כלל, ולא נטה אחר שכלנו והכמתנו החלשים - רק נטה כל דעתנו ושכלנו לכבודך הגדול ולשמך הקדוש, בדרך בה הלכו אבותינו הקדושים מעולם.

קדשת השמות

קידוש המחשבה

אק קידש בפיו המלונה אה התפילין , אפשר
לסמוך על המקילים אק קידש רק המחשבה.
קידושו ונארו באים כאחד – אק ידע שהוא
כותב פק אלא עשכח וקדשו – אפשר וקדש
אותו אפילו באות האחרונה.

אלפן הקידוש

לפני כתיבת אחד מצורה שמת שאינם נמחקים יאמר:
"הריני כותב אצרכה על פל קדשת הפס"
לכתחילה יש וקדש כל פק בנפרד אפילו אק כותבם ברציפות
אין וקדש את הפסולות לפני פק , אק הנש' אחריה רציבות קידוש.
בשמות אקר קדשתם מספקת – יאמר : יאק פק על קדש הריני
כותב אצרכה על פל קדשת הפס , אק הוא חול – פל קדשת סיית".
אסור וקדש פק חול.
ישתדל לומר דיו בקולמוס את אחת לפני כתיבת פק כד' על יעשק.

טעויות בשם

במקרים כאלו יש לקחת בחשבון צגראים : א) מה היה צריך להיות כתוב ב) מה התכוון לכתוב ג) מה כתב בפועל
לדגמה – במקום שהיה צ"ל יהודה לשכ את הדל"ת – תולה ד' , מוחק את הה"א , כותב ד"ה ומחק את הד' התלויה . אק אק היה צ"ל פק ה' , אלא אק נתכוון לכתוב פק – צריך וקדור.
מקום שהיה צ"ל פק ה' כתב יהודה – אק כיוון לכתוב פק עולה מן הד' ה"א , ומחק את הה' הפניה . אק אק לא כוון יאמר ילפ קדשת ה' "
לפני מבצע את התיקון (בתנאי שידע שכותב פק).
אק הוסיף את שאין מקומו כאן כלל – היא וכל האותיות שלאחריה נמחקות , וכן אק החסיר את – מה שנכתב לאחר החסרון נמחק.

רבוננו-של-עולם , עזור לי להזק את מחשבתי , ולעורר הכוונה האמיתית , לקדש את שמך באמת , באהבה ובידאה , בשמחה ובטוב לבב . קדש את שמך על עם מקדישי שמך ,
וזכיני להכניס כל כוחי , מחשבתי ודעתי לתוך ביטוי המילים "הריני כותב אזכרה זו לשם קדושת ה'". ותצילני , ברחמיך הרבים , מכל הסתכלות אסורה וחרהור רע , ומפגם
האמונה ומקלקול השמחה , שהם שורש כל הפגמים , ואזכה להנצל באמת מכל מיני הררהורים שבעולם , ולא יעלו על ליבי כלל , ואזכה לקדושת המחשבה באמת . רבוננו-של-
עולם , אני מודה לך על כל הפעמים שזיכיתני לקדש את שמך הנורא בכתיבת ספרי-תורה , תפילין ומזוזות , ולזכות את עמך הקדושים שתשרה שכינתך עליהם על ידי קיום מצות
ספרי-תורה , תפילין ומזוזות , אשר ברחמיך העצומים עשית אותי צינור להשפעת טובך לעמך ישראל , מקדישי שמך .